

leskei nótárius, Baczur Gazsi, Misu és Hanka a „Tót leány”-ból stb. Volt még: Blaha Lujza-terem, Feleky Miklós- és Munkácsy-terem, az illetők díszes emléktárgyaival; utána következett Prielle Cornélia terme. A kiállított tárgyak a következőkből álltak: Egger-féle ékszerek, Gerster Miklós szinpadai festékgyűjteménye, Galló György szinpadai díszletkiállítása, Esterházy Miklós gr. díszletei, a Nemzeti Színház fegyverei, Attila, Árpád, Szent István, Mária Terézia, Nagy Lajos, Mátyás király, II. Rákóczi Ferenc, Zrinyi Ilona kasírozott alakja, melyeknek plasztikai részét Hatvani Ede szinész festette ki s melyek azokban a jelmezekben voltak kiállítva, amint a szinpadon látni szoktuk. Az I. számú teremben voltak: szinlapok, (1795-ből) V. Kovács József, a nagy „funerátor” gyűjteménye. A többi termekben: koszorúk, koszorúszalagok, emlék-szinlapok, kéziratok, arany- és ezüst ékszerek, jelmezes és polgári fényképek, szobrok, serlegek, rajzok, emléktárgyak modelljei, színházak fényképei, egyes szindarabok modelljei és fényképei, színházi kritikák, magyar szerzők szinlapjai, gyászjelentések, autogrammok, levelek, színházi törvénykönyvek, alapszabályok, szerepek, szerződések, stb. Gazdag gyűjteménye volt Jókainak, Jókainénak, Szigligeti Edének, Szathmárynének, ifj. Lendvay Mártonnénak, Blaha Lujzának, Felekyéknek, Prielle Cornéliának, Hollósy Kornéliának. A kiállítás támogatására a főváros 500 frtot szavazott meg. Összejövödelme: 2261 frt. 46 kr-ra rúgott. (A szinészeti kiállítás előkészítőbizottságának tagjai voltak: Feleky Miklós elnök, Kaffka László, Krecsányi Ignác alelnökök, Beödy Gábor, Latabár Kálmán, Németh József, Rónaszéki Gusztáv, dr. Sziklay János, Vedres Gyula titkár és Vida Jenő.)

Szinészeti könyvek bibliográfiája. A Magyarországon megjelent, magyarnyelvű szinészeti könyvekről egyetemes bibliográfia, ellentétben a külföldi hasonló tárgyú bibliográfiákkal, eddig még hazánkban nem jelent meg. A multban csupán egy-két töredékes részlet-gyűjtemény látott napvilágot, ilyenek: dr.

Incze Henrik: Magyar Művészeti Almanachjában megjelent: A debreceni szinészet bibliographiája, (IX. évfolyam, 1909.) szerkesztette: Szatay Ferenc, továbbá a Szegedi szinészet bibliográfiája, (XI. évf. 1911.) szerkesztette: dr. Lugosi Döme, (mindkettő alig 35—40 könyvet sorol föl), végül Incze Sándor 1922-es Művészeti Almanachjában megjelent Erődi Jenő: Magyar szinészeti szakkönyvek jegyzéke, amely közel 100 darab könyvcímet tartalmaz. Sok könyvcímet tartalmaznak még: Szinnyei József: Magyar írók élete és munkái című 14 kötetes műve, (Budapest, 1891—1914.) továbbá Pintér Imre: A Magyar irodalom története, I.—II., Czeke Marianne: Shakespeare-könyvtár, Petrik: Magyar könyvészeti könyvei és a Magyar Könyvkereskedők Egyesületének évkönyvei (1876—1924.), amelyek azonban valamennyien szétszórta és rendszertelenül közlik adataikat. Az első komoly és valóban nagy anyagot átölelő bibliografikus gyűjtemény Németh Antal: Szinészeti Lexikonjában jelent meg, 1930-ban, Tiszay Andor szerkesztésében, a Magyar szinészet története, Irodalom címszó alatt (513-ik old.), amely gyűjtemény több mint 400 címszót sorol föl, de csak az olyan műveket, amelyek kizárólag a magyar szinészet történetével foglalkoznak. Sajtó alatt van azonban Tiszay Andor: Magyar szinészeti szakkönyvek bibliográfiája címmel hazánk legteljesebb ilyen gyűjteménye, amely közel 1400 könyvet sorol föl. De szinészeti szakkönyveket gyűjtenek a felsoroltakon kívül még: dr. Barna János, Kádár Jolán, Rexa Dezső és Pünkösdi Andor is.

Szinészeti muzeum. Egy magyar szinészeti muzeum létesítésének eszméjével már dr. Váli Béla foglalkozott, a „Magyar Salon” 1886-iki évfolyamában (33. old.), de sajnos, azóta csak cikkek kardoskodtak a terv megvalósításán, ám a végleges eredmény — még mindig késik. Kolozsvárott már 1906-ban Gáspár Ármin állami iskolai tanító javaslatot nyújtott be a kolozsvári szinügyi bizottsághoz, amelyben a régi színházi épületnek szinművészeti muzeummá való